

Een kwestie van smaak

Vorige week slaagde mijn dochter Nina voor haar Havo-examen. Reden tot grote vreugde natuurlijk. Vanzelfsprekend kwam er in huize Dronkers een flinke taart op tafel, gebakken door een trotse vader, samen met zus Madelief.

Ook op ons kantoor wordt regelmatig taart of vlaai gegeten omdat cliënten vieren dat hun zaak door ons goed is afgewikkeld en om die reden deze lekkernij laten bezorgen.

Een taart kan evenwel ook een potentieel moordwapen zijn. Honderd jaar geleden overleed in Hoorn de vrouw van gemeentebode Willem Markus na het eten van een taart. Al snel werd duidelijk dat de taart vol rattengif zat en dat die taart eigenlijk was bedoeld voor Willem en niet voor zijn vrouw.

De advocaat van de verzender van de taart, een ex-collega van Willem, betoogde dat er vrij-spraak moest volgen, nu de verdachte de dood van de vrouw van Willem niet had gewild. Hij wees op de heersende opvatting dat in het strafrecht een verdachte geen verwijt kan worden gemaakt voor gevolgen waar deze niets aan kan doen.

De rechtbank veroordeelde toch, omdat de dader er rekening mee had kunnen houden dat een ander dan het beoogde slachtoffer van de taart zou eten en zou worden gedood. Dat de verkeerde persoon werd gedood, veranderde juridisch gezien niets aan de toedracht, aldus de rechtbank. De vraag is of de zaak anders was afgelopen indien het rattengif niet giftig genoeg was geweest? De advocaat zou dan immers betoogd hebben dat de dood van de vrouw niet beoogd was en bovendien niet was ingetreden.

Voor die vraag werd de rechtbank in Den Bosch

gesteld in een zaak waarin een vrouw haar familie bonbons met rattengif had toegezonden. Ontegengesteld was het haar bedoeling geweest haar familie te doden. De beoogde slachtoffers hadden echter aan de doosjes bonbons gezien dat er iets niet klopte. Bij het openmaken van één van de

doosjes waren er rode korrels uitgevallen die herkend werden als rattengif.

Uit onderzoek van het Nederlands Forensisch Instituut bleek echter dat het gif niet giftig genoeg was om tot ernstige gezondheidsklachten te leiden, laat staan tot de dood. De vrouw kon dus niet veroordeeld worden voor een poging tot moord of doodslag.

Hoewel er sprake was van een misdadige intentie, werd de dader niet veroordeeld, omdat zij gebruik maakte van een ondeugdelijk middel. Maar ook die vlieger gaat niet altijd op.

Een verdachte had het plan opgevat om een vriend te vermoorden. Een wapen werd aangeschaft en van dichtbij werd op poppen geoefend. Op enig moment staat de verdachte achter zijn vriend en houdt het pistool tegen het hoofd. De trekker blokkeert evenwel door een ondeugdelijke kogel. De verdachte wordt overmeesterd en uiteindelijk veroordeeld voor een poging tot moord.

Het beoordelen van beoogde misdrijven die door een toevalligheid in de uitvoering niet slagen kan tot dilemma's leiden en is soms een kwestie van smaak. Taarten en bonbons kunnen potentiële moordwapens zijn, maar zorgen doorgaans voor een momentje van vreugde. Tevreden cliënten, voor ons juist de kers op de taart, wil ik dus vooral niet ontmoedigen...

mr. Frank Dronkers

Dronkers & Dronkers ADVOCATEN

Roerkade 8 ■ 6041 KZ Roermond ■ 0475-723333
Brusselsestraat 42 ■ 6211 PG Maastricht ■ 043-4100120
www.dronkersendronkers.nl ■ info@dd-advocaten.nl